

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/117/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912010547
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5912010547.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému P. W. a spol., pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2013 v Ružomberku takto

rozhodol:

Obžalovaní

P. W., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom O. č. XXX, okres H., slobodný, na slobode,

F. C., nar. XX.XX.XXXX v D. P., trvale bytom H., Ž. X. XXXX/X, prechodne bytom D. Q., J. B. XXX, slobodný, na slobode,

uznávajú sa za vinných, že

dňa 22.04.2012 v čase okolo 16:00 hod. po predchádzajúcej dohode na osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Golf ev. č. H., modrej farby, prišli spoločne do Ľubochnianskej doliny - časti Jubilejný Háj, okres Ružomberok, kde na tam zaparkovanom nákladnom motorovom vozidle zn. MAN, ev. č. W., Matúš Babic skrutkovačom vylomil veko na palivovej nádrži a pomocou hadice z nej odcudzili naftu o objeme 300 litrov, čím podniku LESY Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom Banská Bystrica, Nám. SNP 8, IČO: 36 038 351, spôsobili škodu odcudzením paliva vo výške 442,50 Eur, poškodením veka vo výške 30 Eur, toho istého dňa 22.04.2012 v čase okolo 19:00 hod. a 20:00 hod. sa po predchádzajúcej dohode na osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Golf, ev. č. H., modrej farby, do Ľubochnianskej doliny spoločne vrátili, približne 5 km vyššie od miesta, kde boli prvýkrát a tu z palivovej nádrže odstaveného traktora zn. Newholland, ev. č. H. bez vylomenia veka nádrže odcudzili 30 litrov nafty, následne sa presunuli naspäť k nákladnému motorovému vozidlu zn. MAN a z vedľa stojaceho lesného kolesového traktora LKT 81 bez ev. č. bez vylomenia veka nádrže odcudzili 20 litrov nafty, čím poškodenému živnostníkovi T. O., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom D. č. XXX, okres Ružomberok, podnikajúcemu pod obchodným menom T. O., IČO: 35 054 590, D. č. XXX, spôsobili škodu vo výške 44,25 Eur a podniku LESY Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom Banská Bystrica, Nám. SNP 8, IČO: 36 038 351, odcudzením nafty z lesného kolesového traktora LKT 81, škodu vo výške 29,50 Eur,

P. W. sa tohto konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 8T/143/2010 zo dňa 15.12.2010 odsúdený aj za pokračujúci prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a pokračujúci prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne,

t e d a

obžalovaný P. W.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa je zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

obžalovaný F. C.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa je zmocnil a čin spáchal vlámaním,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný P. W.

pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný F. C.

pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný P. W.

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného P. W. na výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný F. C.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným P. W. a F. C. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému T. O., IČO: 35 054 590, D. č. XXX, škodu vo výške 44,25 Eur a poškodenému LESY Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom Banská Bystrica, Nám. SNP 8, IČO: 36 038 351, škodu vo výške 502 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Ružomberok podala na P. W. obžalobu pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a na F. C. pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, u oboch spáchané v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako to bolo uvedené vo výrokovej časti obžaloby zo dňa 31.10.2012 sp. zn. 1Pv/168/2012.

Okresný súd Ružomberok vydal dňa 14.11.2012 pod sp. zn. 1T/117/2012 trestný rozkaz, ktorým uznal oboch obžalovaných vinnými zo spáchania vyššie uvedených trestných činov, pričom obžalovanému P. W. uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a F. C. trest odňatia slobody vo výmere

7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň rozhodol aj o povinnosti oboch obžalovaných nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému T. O. škodu vo výške 44,25 Eur a poškodenému Lesom Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom v Banskej Bystrici, škodu vo výške 502 Eur.

Proti trestnému rozkazu podali obaja obžalovaní odpor.

F. C. v písomnom odpore uviedol, že ku spáchaniu skutku sa priznal, svoje konanie oľutoval, na Okresnej prokuratúre Ružomberok bol ochotný uzavrieť dohodu o vine a treste, k uzavretiu ktorej nedošlo jeho vinou, ale táto bola zmarená v dôsledku neochoty spolupáchateľa P. W. takúto dohodu uzavrieť. Jemu uložený trest vzhľadom na spôsob vykonania a povahu spáchaného trestného činu a jeho následky, ako aj na jeho postoj v trestnom stíhaní, považoval za neprimerane vysoký. Zároveň uviedol, že je ochotný uzavrieť s poškodenými zmier a v plnej výške im nahradiť škodu, prípadne zložiť na účet súdu peňažnú sumu určenú na pomoc obetiam trestnej činnosti v primeranej výške.

P. W. v písomnom odpore proti trestnému rozkazu nesúhlasil s výškou jemu uloženého trestu.

Okresný súd Ružomberok nariadil v predmetnej veci viacero hlavných pojednávaní. Naposledy bol termín hlavného pojednávania nariadený dňa 18.03.2013 na deň 29.04.2013. Tohto pojednávania sa zúčastnil iba obžalovaný F. C., pričom P. W. bol o termíne pojednávania riadne a včas upovedomený (predvolanie prevzal dňa 28.03.2013), pričom na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčast' nijako neospravedlnil, ani nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Na základe uvedenej skutočnosti súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného P. W., prečítal výpovede splnomocnenca poškodeného, samotného poškodeného, oboznámil ostatný spisový materiál, ktorý bol zadovážený v prípravnom konaní.

Obžalovaný F. C. pred súdom vyhlásil, že je vinný. Po zistení, že vyhlásenie obžalovaného C. o uznání viny korešponduje s dôkazmi, ktoré boli v prípravnom konaní zadovážené, súd jeho vyhlásenie o vine prijal, pričom zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný C. priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Vzhľadom k tomu, že súd konal v neprítomnosti obžalovaného P. W., bola na návrh prokurátora prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. P. W. pri výsluchu pred povereným príslušníkom Policajného zboru dňa 11.06.2012 sa k spáchaniu trestnej činnosti v celom rozsahu priznal, vo svojej výpovedi popísal okolnosti, za ktorých spolu s obžalovaným F. C. a ďalšou osobou menom U. F. na modrom vozidle Volkswagen prišli do ľubochnianskej doliny, kde v Ľubochni vysadili U. F. z dôvodu, že on nechcel, aby F. vedel, odkiaľ nafta je a že ju idú iba stiahnuť, nakoľko mu povedal, že má niekde odloženú naftu a potrebuje odvoz. Následne on C. v aute povedal, že naftu idú iba sťahovať z odstavených vozidiel a v podstate ju chcú odcudziť, s čím C. súhlasil. W. za pomoci skrutkovača vylomil nádrž na nákladnom motorovom vozidle, na ktorom bola lanovka a s hadičkou, ktorú si doniesol so sebou, začal sťahovať naftu z nádrže do bandasiiek, ktoré mal so sebou, pričom jedna bandaska mala objem približne 30 litrov. Z nákladného vozidla stiahli asi štyri bandasky, t. j. 120 litrov. Po návrate do Ružomberka naftu predal neznámej okoloidúcej osobe pri cene 1 Euro za liter, pričom z týchto peňazí dal 20 B. F. a po 50 Eur si rozdelil s C.. Následne ten istý deň volal C., aby zapožičal od U. F. auto a vo večerných hodinách znova išli do ľubochnianskej doliny, kde boli odstavené dva traktory, kde z jedného stiahol asi 30 litrov a z vedľa stojaceho lesného kolesového traktora stiahol tiež približne jednu bandasku (30 litrov). Aj v tomto prípade naftu predali náhodnému okoloidúcemu, pričom peniaze z predaja si s C. rozdelili. Uviedol, že svoje konanie ľutuje, všetko vymyslel a zorganizoval on, nakoľko v tom čase bol nezamestnaný, nemal peniaze na živobytie. Vypovedal, že mal vedomosť, že v ľubochnianskej doline sa môžu nachádzať stroje, z ktorých je možné stiahnuť naftu, podľa svojho vyjadrenia konal skratovo. Vyslovil ochotu spôsobenú škodu nahradiť.

Splnomocnená zástupkyňa poškodeného - Lesov Slovenskej republiky, š. p. - vyčísliła vo svojej výpovedi celkové množstvo odcudzenej nafty a tým pádom aj výšku spôsobenej škody. O krádeži sa dozvedela od zamestnancov. Aj poškodený T. O. vo svojej výpovedi uviedol, že odcudzenie nafty mu oznámil jeho brat, ktorý s traktorom značky Newholland TL-90, ev. č. H., vykonával ťažbu dreva v ľubochnianskej doline v časti O.. Z nádrže mu bolo odcudzených 30 litrov motorovej nafty, nakoľko nádrž pri objeme 60 litrov bola naplnená v sobotu ráno a po skončení práce zostala v nádrži ešte polovica objemu.

Okrem vyhlásenia obžalovaného C. a svedeckých výpovedí splnomocnenca poškodeného ako aj poškodeného bola vina obžalovaných preukázaná aj listinnými dôkazmi, najmä zápisnicou z ohliadky miesta činu a z fotodokumentácie, vyčíslením škody, zápisnicou o ohliadke osobného motorového vozidla, pričom na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy, ktoré boli získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako i v ich súhrne, s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného C. o uznaní viny, mal súd za preukázané, že obžalovaný P. W. svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, pretože tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8T/143/2010 zo dňa 15.12.2010 bol odsúdený aj za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne. F. C. naplnil znaky pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pričom obaja obžalovaní spáchali trestný čin v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Ako už súd konštatoval vyššie, obaja obžalovaní sa ku skutku, ktorý im bol kladený za vinu v prípravnom konaní, v celom rozsahu priznali, svoje konanie oľutovali, prejavili snahu nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, k čomu však ku dňu vyhlásenia rozsudku nedošlo. Okrem vlastného priznania boli usvedčovaní aj výpoveďou spoluobžalovaného navzájom. Z výpovedí poškodených bolo bez akýchkoľvek pochybností možné vyčíslieť skutočnú výšku spôsobenej škody. Navyše obžalovaný C. pred súdom urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd bez výhrad prijal.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný P. W. podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne pobočka Liptovský Mikuláš naposledy pracoval na dohodu u súkromného podnikateľa F. Q., a to od 28.05.2012. Predtým v troch prípadoch bol zamestnaný počas predchádzajúcich výkonov nepodmienečne uložených trestov. Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok však zároveň od 16.12.2011 je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Obec Komjatná ho hodnotí ako občana, ktorý žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorí sú nezamestnaní, v minulosti bol zo strany starostu napomínaný, t. č. sa na verejnosti nezdržiava. V registri priestupkov má jeden záznam, a to v súvislosti s priestupkom na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami podľa § 30 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom v blokovom konaní mu bola uložená pokuta vo výške 30 Eur. V registri trestov má štyri záznamy prevažne za majetkovú trestnú činnosť.

Obžalovaný F. C. v mieste trvalého bydliska bližšie hodnotený nie je. V evidencii priestupkov má jeden záznam pre priestupok proti poriadku a správe podľa § 21 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom v rozkaznom konaní mu bola uložená pokuta vo výške 30 Eur. F. C. je v súčasnej dobe nezamestnaný, v minulosti bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, avšak dňom 04.02.2011 bol pre nespoluprácu z evidencie vyradený. Ako spolu posudzovaná osoba nachádzajúca sa v hmotnej núdzi od 01.08.2010 poberá pomoc v hmotnej núdzi vo forme dávok a príspevkov, kde poberateľom je spoluzijúca osoba Q. C.. Ku dňu podania obžaloby mal v registri trestov dva záznamy, v poslednom prípade pre majetkovú trestnú činnosť, pričom mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov so skúšobnou dobou do 11.04.2013. Na jeho posledné odsúdenie, ktoré mal vykázané v registri trestov, sa však vzťahovalo Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii zo dňa 02.01.2013, a preto trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/113/2011 zo dňa 29.12.2011 vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so skúšobnou dobou a podmieneným odkladom na 2 (dva) roky mu bol odpustený s účinkom, že sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Zároveň však súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/2/2013 zo dňa 31.01.2013 bol F. C. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, ako aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 28 (dvadsaťosem) mesiacov. Trestný rozkaz

nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.03.2013. Pokiaľ sa týka obžalovaného W., u neho k zmene od podania obžaloby do vyhlásenia rozhodnutia nedošlo.

U oboch obžalovaných ide o konanie z hľadiska subjektívnej stránky úmyselné v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, motívom trestnej činnosti bola snaha získať majetkový prospech.

U obžalovaného P. W. súd prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. na skutočnosť, že už v minulosti bol za obdobnú trestnú činnosť odsúdený, poľahčujúce okolnosti u neho súd nezistil.

U F. C. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, t. j. že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal, svoje konanie úprimne oľutoval, bola u neho zistená jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, t. j. skutočnosť, že už v minulosti bol za obdobnú trestnú činnosť odsúdený.

Na základe vyššie uvedených skutočností, majú na zreteli ustanovenie § 31 ods. 2 Trestného zákona a § 34 ods. 1 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že na oboch obžalovaných je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody.

V prípade P. W. súd tomuto uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne, keď pri ukladaní trestu prihliadol na jeho hoci mladý vek, už bohatú kriminálnu minulosť, najmä na sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, prihliadol na skutočnosť, že to bol práve obžalovaný W., ktorý „vymyslel a naplánoval“ spáchanie trestného činu s cieľom získať majetkový prospech predajom odcudzenej nafty. Súd prihliadol aj na skutočnosť, že P. W. trestný čin spáchal v skúšobnej dobe po podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol pôvodne uložený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8T/126/2010 pre prečiny podľa § 245 ods. 1 a § 194 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky s podmienечným odkladom na skúšobnú dobu 3 (tri) roky, pričom dňa 01.03.2011 mu bol výkon trestu nariadený a z výkonu trestu bol dňa 15.12.2011 bol podmienечne prepustený uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 3PP/211/2011, pričom mu bola uložená skúšobná doba v trvaní 3 (troch) rokov a zvyšok trestu predstavuje 1 (jeden) rok, 3 (tri) mesiace a 5 (päť) dní. S prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody súd P. W. ani uložiť nemohol, pričom trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby, ktorá u trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 3 sa pohybuje v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky, považuje za primeraný a zákonný.

Obžalovanému F. C. súd ukladal trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože ho odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Takýmto rozsudkom je trestný rozkaz Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/2/2013 zo dňa 31.01.2013. S prihliadnutím na postoj obžalovaného C. k spáchaniu trestnej činnosti, vzhľadom k tomu, že tento sa zúčastňoval pojednávani pred Okresným súdom Ružomberok, urobil vyhlásenie o vine, dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov je primeraný k jeho miere zavinenia, ako aj k jeho osobným pomerom. Pri vydávaní trestného rozkazu, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, súd vychádzal zo skutočností, že obžalovaný C. spáchal skutok v čase plynutia skúšobnej doby podmienечného odsúdenia. Na tento rozsudok sa však vzťahovalo Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o amnestii zo dňa 02.01.2013, kedy podmienечný trest odňatia slobody mu bol odpustený s účinkom, že sa na neho hľadí, akoby odsúdený nebol. Tým pádom táto priťažujúca okolnosť u neho odpadla, a preto je súd toho názoru, že hrozba trestom odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok so skúšobnou dobou 2 (dva) roky zodpovedá kritériám, ktoré pre ukladanie trestu vyžaduje zákon.

Obaja poškodení si škodu riadne a včas uplatnili, súd nemal pochybnosti čo do výšky takto uplatneného nároku, preto rozhodol o povinnosti oboch obžalovaných zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodeným T. O., bytom D. č. XXX, škodu vo výške 44,25 Eur a poškodenému LESY Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom Banská Bystrica, škodu vo výške 502 Eur.
obžalovaný P. W.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa je zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

obžalovaný F. C.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa je zmocnil a čin spáchal vlámaním,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.